درس ۱۳

۱	**دعا**

سرگروه: دعا کنید و گروه خود و این دوره مربوط به بنای کلیسای مسیح را به حضور خداوند بیاورید.

۲	**در میان گذاشتن برکات (۲۰ دقیقه)** **دوم قرنتیان**

به نوبت و به طور خلاصه برکات یکی از رازگاهان خود را از قسمت مشخص شده (دوم قرنتیان ۱۱- ۱۳)، با دیگران **در میان بگذارید** (یا از روی یادداشت‌های رازگاهان آن روز **بخوانید**).
به کسی که برکاتش را بازگو می‌کند گوش دهید. به حرفهایش اهمیت دهید و او را بپذیرید، در مورد آنچه در میان میگذارد، بحث نکنید.

۳	**حفظ کردن (۵ دقیقه)** **عنوان مجموعه: آمادگی مسیحی برای ازدواج**

دو نفری تعمق، حفظ و مرور کنید: هر دو ایماندار: دوم قرنتیان ۶: ۱۴

۴	**تعلیم (۸۵ دقیقه)** **تعمید مسیحی**

مقدمه: آموزه تعمید مسیحی، در بین کلیساها موضوع بحث‌برانگیزی است. این درس کمك می‌کند تا جوامع مختلف مسیحی دیدگاههای یکدیگر را بهتر درك کنند. هر یك از جوامع مسیحی و رهبران آن باید در نهایت تصمیم بگیرند که می‌خواهند تأکیدشان بر کدام جنبه از تعمید باشد. ما در این درس خواهیم آموخت که کتاب‌مقدس درمورد مبانی، مفهوم و نحوه انجام تعمید مسیحی چه تعلیم می‌دهد.

یك تعمید که در افسسیان ۴: ۵ از آن صحبت شده است، به خود واقعه تعمید و مفهوم آن اشاره دارد، نه به روش تعمید. اگرچه مفهوم تعمید مسیحی به وضوح در عهدجدید تعلیم داده شده است، اما در هیچ جای کتاب‌مقدس در مورد زمان یا شیوه‌ای بخصوص برای انجام تعمید تعلیمی داده نشده و مطلبی تجویز یا منع نشده است.

الف - <u>بنیان تعمید مسیحی</u>

بخوانید: متی ۲۸: ۱۸- ۲۰.
کشف و گفتگو کنید: عیسی آیین تعمید را در چه چارچوبی بنیان نهاد؟
ملاحظات: عیسی مسیح تعمید مسیحی را در چارچوب حکم اعظم مبنی بر اعلام پیام انجیل (مرقس ۱۶: ۱۵- ۱۶) و شاگردسازی (ایمانداران بالغ) (متی ۲۸: ۱۸- ۲۰)، بنیان نهاد.

ب - <u>مفهوم تعمید مسیحی</u>

تعمید مسیحی، نشانه و مهر اتحاد با عیسی مسیح و شراکت در جنبه‌های مختلف عمل نجات‌بخش او در زمان گذشته، حال و آینده است.

<u>۱- تعمید مسیحی، نشانه و مهر اتحاد با عیسی مسیح و شراکت در عدالت او است. تعمید، مهر و نشانه‌ای است از اینکه گناهان‌مان شسته و پاك شده است (بخشش گناهان، عادل شمردگی).</u>

بخوانید: اعمال ۲: ۳۷- ۴۱؛ ۲۲: ۱۶.
کشف و گفتگو کنید: تعمید مسیحی در آیات کتاب‌مقدسی فوق به چه معنا است؟
ملاحظات:

الف) چارچوب تعمید.
ریزش روح‌القدس بر حدود ۱۲۰ نفر از شاگردان اولیه عیسی مسیح و موعظه انجیل به یهودیان در عید برداشت محصول که پنطیکاست نامیده می‌شد، باعث گردید بسیاری از یهودیان توبه کنند و نجات یابند. این یهودیان نجات یافته، روح‌القدس را نیز که به آنها وعده داده شده بود، دریافت کردند. آنها روح‌القدس را نه بخاطر تعمید، بلکه بواسطه ایمان‌شان به عیسی مسیح دریافت کردند (اعمال ۱۱: ۱۶- ۱۸؛ ۱۵: ۷- ۹؛ ۲۶: ۱۹؛ افسسیان ۱: ۱۳- ۱۴). در آن روز حدود ۳۰۰۰ نفر به پیغام انجیل ایمان آوردند و "در نام" (در یونانی: epi to onomati, به معنای به زبان آوردن اسم) عیسی مسیح تعمید گرفتند، "به جهت آمرزش گناهان". این افراد به جمع اولین اجتماع مسیحیان آن زمان پیوستند (کلیسا)(اعمال ۲: ۱۷- ۴۱).
مدتی پس از این واقعه، عیسی مسیح بر پولس ظاهر شد، او را دعوت به توبه کرد و رسالتی را که باید بر دوش می‌گرفت بر او آشکار نمود (اعمال ۲۶: ۱۵- ۱۹). شاگردی به نام حنانیا، پولس را تشویق کرد تعمید بگیرد. تعمید او نشاندهنده شسته شدن گناهانش بود که بواسطه اقرار به نام عیسی مسیح عملی شد (اعمال ۲۲: ۳- ۱۶).

ب) مفهوم تعمید.
تعمید مسیحی علامت و مهر تطهیر روحانی یا شسته شدن گناهان است. به عبارت دیگر، تعمید علامت و مهر بخشش گناهان یا عادل شمرده شدن انسان توسط خدا است. طهارت روحانی یا شسته شدن گناهان (بخشش گناهان یا عادل شمردگی) زمانی صورت می‌گیرد که شخص به عیسی مسیح (یعنی به کار تمام شده نجات توسط او آنگونه که در انجیل آمده است) ایمان می‌آورد، نه در زمان تعمید گرفتن شخص. تعمید مسیحی، علامت و مهر مرئی واقعه نجات است که به طور سمبلیك در قالب واقعه تعمید بیان می‌شود.
انسان بواسطه فیض خدا و با ایمان است که بخشیده می‌شود (یعنی عادل شمرده می‌شود، یا نجات می‌یابد)، نه بواسطه تعمید (افسسیان ۲: ۸). تعمید مسیحی علامت و مهر طهارت روحانی یا شسته شدن گناهان است. این عمل، نشانه و علامتی است مرئی از عادل شمردگی یا نجاتی که مبتنی بر فیض خدا است و شخص آن را با ایمان دریافت می‌کند. طهارت روحانی یا شسته شدن گناهان، اساسی‌ترین مفهوم تعمید مسیحی می‌باشد.

پ) تعمید مسیحی، یك نشانه و مهر است.
۱) بخوانید: رومیان ۴: ۳، ۱۱- ۱۲. در پیمان عهد عتیق، ابراهیم علامت ختنه را زمانی که هنوز ختنه نشده بود، به عنوان نشانه یا مهری از عادل شمرده شدنش محض ایمان، دریافت کرد (رومیان ۴: ۱۱- ۱۲). در پیمان عهدجدید، مسیحیان علامت تعمید را به عنوان مهر عادل‌شمردگی یا نجات‌شان دریافت می‌کنند؛ عادل‌شمردگی و نجاتی که نتیجه ایمان آوردن به عیسی مسیح است (مرقس ۱۶: ۱۶). آنها علامت تعمید را به عنوان مهر توبه جهت بخشش گناهان (مرقس ۱: ۴؛ لوقا ۲۴: ۴۷) یا بازگشت به سوی خدا جهت زدوده شدن گناهان (اعمال ۳: ۱۹) یا شسته شدن تقصیرات‌شان (اعمال ۲۲: ۱۶) دریافت می‌کنند.
۲) یك نشانه، حقیقتی روحانی است که نه تنها بصورت کلمات، بلکه در قالب یك عمل بیرونی مرئی و قابل مشاهده نیز بیان می‌گردد. تعمید مسیحی عمل بیرونی قابل مشاهده‌ای است که بیانگر این حقیقت است که خدا عدالت کامل عیسی مسیح را به حساب فرد ایماندار گذاشته است. به عبارت دیگر، خدا فرد ایماندار را بخشیده، عادل شمرده یا نجات داده است. تعمید مسیحی، علامت بیرونی و قابل رؤیتی است از عمل درونی و غیرقابل رؤیت نجات فرد ایماندار توسط خدا.
۳) یك مهر، سمبل بیرونی و قابل رؤیتی است که ثابت می‌کند حقیقتی خاص، قطعی و واقعی است. تعمید مسیحی مهر بیرونی و قابل مشاهده خدا است و ضامن این حقیقت است که شسته شدن گناهان انسان (بخشش گناهان، عادل شمردگی و نجات) عملی است واقعی و قطعی. تعمید مسیحی مهر قابل رؤیت خدا است که به فرد ایماندار اطمینانی درونی می‌بخشد و ضامن این حقیقت است که خدا او را کاملاً عادل اعلام کرده و او از این پس در نظر خدا عادل محسوب می‌شود.

ت) مبنای تعمید مسیحی.
شالوده و مبنای تعمید مسیحی نه در خود انسان، بلکه فقط و فقط بر فیض خدا استوار است - فیضی که انسان به هیچ وجه استحقاق آن را ندارد. تعمید مسیحی به این معنا است (یعنی نشانه یا سمبول این است) که خدا برای نجات انسان ابتکار عمل را بدست گرفته و او را بواسطه فیض خود نجات داده است.

۲- تعمید مسیحی نشانه و مهر اتحاد با مسیح و شراکت در تولدی تازه است. تعمید، نشانه و مهر ختنه روحانی (یعنی تولد تازه) است.

بخوانید: کولسیان ۲: ۸- ۱۲.
کشف و گفتگو کنید: تعمید در آیات کتاب‌مقدسی فوق به چه معنا است؟
ملاحظات:
الف) چارچوب
۱) "اصول ساده و اولیه دنیوی" (کولسیان ۲: ۸) یا "اصول اولیه توسعه نیافته دنیوی" (در یونانی: ta stoicheia tou kosmou) به شریعت و جسم اشاره دارند. این اصول، تعالیم اولیه‌ای هستند که بر اساس شریعت و احکام و قوانینی خاص

تدوین شده‌اند. یهودیان و غیریهودیان تا پیش از ظهور عیسی مسیح کوشیده‌اند با تکیه بر این اصول، نجات را کسب کنند و اسباب رضایت خدا یا خدایان‌شان را فراهم آورند. تلاشهای آنها ریشه در طبیعت تولد تازه نیافته آنها (جسم‌شان) داشت.
۲) احکام و قوانین یهودیان و غیریهودیان بهنگام ظهور مسیح. هدف از شریعت خدا در عهد عتیق این بود که قوم خدا را برای حقایق روحانی که در زمان عهد جدید تحقق می‌یافت آماده سازد. در فلسطین و آسیای صغیر، معلمین مذهبی و پیروان آنها (یهودیان و غیریهودیانی که بتازگی به این مذهب پیوسته بودند) شریعت را نوعی وسیله کسب نجات تصور می‌کردند. آنها سعی می‌کردند شریعت عهد عتیق را بصورت ۶۱۳ قانون خلاصه کنند و این قوانین را در قالب هزاران حکم و تفسیر توضیح دهند. آنان مخصوصاً بر انجام ختنه و رعایت ۳۹ حکم مربوط به سبت تاکید داشتند و اجرای این قوانین را برای کسب نجات کاملاً ضروری می‌دانستند. بدین ترتیب، شریعت عهد عتیق آنگونه که نزد معلمین و رهبران مذهبی یهود تفسیر می‌شد، تبدیل به باری شده بود که هیچ کس قادر به حمل آن نبود (متی ۲۳: ۴) و همه را برده و اسیر خود کرده بود (غلاطیان ۵: ۱). این امر در مورد احکام و قوانین مذاهب غیریهود نیز صدق می‌کرد. آنها سعی می‌کردند به پیروانشان بقبولانند که انسان می‌تواند با تلاش و کوشش بشری خود نجات یابد.
۳) احکام و قوانین معلمین کذبه در کلیساهای آسیای صغیر. این معلمین در گذشته اسیر بتهای سابق خود بودند، و اکنون نیز هم در اسارت آداب و قوانین مذاهب بت‌پرستی سابق خود بسر می‌بردند و هم اسیر احکام و قوانینی بودند که از سوی برخی معلمین کذبه یهود ارائه می‌شد. آنها احکام خاصی را درمورد " روزه، ختنه، و روزها و ماه‌هایی بخصوص" رعایت می‌کردند (غلاطیان ۴: ۱۰؛ ۵: ۱- ۴)؛ در این مورد که باید چه "بخورند یا بیاشامند" احکام و قوانین داشتند. همچنین در مورد "اعیاد یهود و روز سبت" و اینکه "چه چیزهایی را باید لمس کرد و چه چیزهایی را نباید" انواع و اقسام قوانین داشتند. افتخار آنان این بود که خواب و رؤیا می‌بینند (که البته زاییده ذهن خودشان بود) و بدنهای خود را ریاضت می‌دهند (کولسیان ۲: ۱۴- ۲۳).
۴) ختنه و تعمید (کولسیان ۲: ۱۱- ۱۲). ختنه جسمانی که عملی است انسانی (بریدن پوست ختنه‌گاه) هیچ فایده خاصی ندارد و کاملاً غیرضروری است. ولی ختنه روحانی که در آن عیسی مسیح (روح‌القدس) طبیعت کهنه و تولدتازه نیافته ما را برمی‌دارد، ختنه‌ای است کاملاً حیاتی و ضروری. شخص زمانی تولد تازه می‌یابد که به عیسی‌مسیح ایمان می‌آورد. ختنه یا تجدید حیات روحانی، در قالب عمل تعمید مسیحی به‌گونه‌ای قابل رؤیت نمایان می‌شود.

ب) <u>مفهوم</u>
تعمید مسیحی علامت و مهری است از اینکه طبیعت تولدتازه نیافته فرد ایماندار، مرده و دفن شده است. درست همانگونه که مرگ مسیح را نمی‌توان از قیام او جدا دانست، برداشته شدن طبیعت تولدتازه نیافته انسان را نیز نمی‌توان از دریافت طبیعتی تازه که از نو مولود شده است، امری مجزا تصور کرد. تعمید مسیحی علامت و مهر قابل رؤیت ختنه روحانی یا تولد تازه است. تعمید با آب که امری است قابل رؤیت، به واقعه تعمید با روح‌القدس (تجدید حیات توسط روح‌القدس) که امری است غیرقابل رؤیت، اشاره دارد.

۳- <u>تعمید مسیحی، نشانه و مهر اتحاد با مسیح و شراکت در کار تمام شده نجات است که او در گذشته، حال و آینده انجام داده و می‌دهد. تعمید مخصوصاً عبارت است از نشانه و مهر شراکت در عادل شمردگی از لحاظ شریعت، و تقدس از لحاظ اخلاقی، که کاملاً به تقدیس شدن در زمان حال و جلال یافتن در زمان آینده مرتبط می‌باشد.</u>

بخوانید: رومیان ۶: ۱- ۸.
کشف و گفتگو کنید: تعمید مسیحی در این قسمت از کتاب‌مقدس به چه معنا است؟
ملاحظات:
الف) <u>چارچوب</u>
بر اساس استدلال پولس، غیرممکن است که یك فرد مسیحی کماکان در گناه زندگی کند. در شهر رم، جناح شریعت‌گرا به دروغ چنین تعلیم می‌دادند که انسان با عمل به احکام شریعت است که عادل شمرده می‌شود. برعکس، جناح مخالف (که به آنتینومیانها شهرت داشتند) به اشتباه چنین تعلیم می‌دادند که کسی که عادل شمرده شده دیگر لازم نیست مطابق شریعت خدا زندگی کند، و حتی می‌تواند به گناه ادامه دهد. پولس رسول در اینجا هر دوی این تعالیم غلط را مردود می‌شمرد. او در رد ادعای شریعت‌گرایان، چنین تعلیم می‌دهد که انسان بر اساس فیض خدا و به‌توسط ایمان به عیسی مسیح است که عادل شمرده می‌شود، نه بواسطه اعمال شریعت. و در رد تعالیم آنتینومیانزها اعلام می‌دارد که کسی که بر اساس فیض خدا و با ایمان به عیسی مسیح عادل شمرده شده است، کماکان مطابق احکام اخلاقی شریعت (یعنی ده فرمان) زندگی خواهد کرد. چنین شخصی که تولد تازه یافته است باید زندگی پاك و مقدسی داشته باشد. پولس می‌فرماید که شریعت وسیله کسب نجات نیست، بلکه معیاری است که بر اساس آن مردم، نجات را دریافت می‌کنند و زندگی جدیدی را آغاز می‌نمایند.
۱) رومیان ۶: ۱-۲ تعلیم می‌دهد که آموزه آنتینومیانها دارای تناقض است. پولس می‌گوید این اعتقاد که انسان باید نزد مسیح بیاید تا از گناه آزاد شود و بعد بتواند کماکان در گناه زندگی کند، اعتقادی است تناقض‌آمیز.
۲) رومیان ۶: ۳- ۴ تعلیم می‌دهد که فرد مسیحی در مرگ مسیح شریك شده و بر گناه غلبه یافته است. پولس در تایید استدلال خود، به تعمید مسیحی اشاره می‌کند. تعمید "در" (به یونانی: eis) عیسی مسیح به معنای (یا نمایانگر) داشتن رابطه‌ای شخصی با مسیح، و مخصوصاً شراکت در مرگ او است. پولس می‌گوید کسانی که در مسیح تعمید یافته‌اند، در موت او شریك گشته‌اند. بنابراین چون مسیح "به خاطر کفاره گناه" مرد، مسیحیان نیز "نسبت به انجام گناه" مرده‌اند. مسیحیان یکبار برای همیشه نسبت

به گناه مرده‌اند. برای یك فرد مسیحی نجات از گناه (رهایی) صرفاً برای این نیست که از تاوان گناهانش خلاصی یابد (یعنی صرفاً نجات یافته و عادل شمرده شده باشد)، بلکه بدین معنا است که او از قید قدرت گناه آزاد شده است (یعنی تقدیس شده و مقدس گشته است)(اول قرنتیان ۱: ۳۰). هر کس که با مسیح متحد شده است، نسبت به قدرت گناه مرده است. و دیگر بنده گناه نیست. بنابراین یك فرد مسیحی نمی‌تواند به زندگی در گناه ادامه دهد. او دیگر به داشتن چنین زندگی راغب نیست. و دیگر در گناه زندگی نخواهد کرد. و اگر فرد مسیحی کماکان به زندگی در گناه ادامه می‌دهد، یك مسیحی واقعی نیست. مسیحی واقعی مایل و قادر است که زندگی تازه و مقدسی داشته باشد و اینچنین زندگی خواهد کرد.
۳) رومیان ۶: ۵- ۸ تعلیم می‌دهد که یك فرد مسیحی در قیام مسیح با او شریك شده و بنابراین قادر است و میخواهد زندگی تازه‌ای داشته باشد و چنین زندگی ای خواهد داشت. پولس در تایید استدلال خود به قیام عیسی اشاره می‌کند. او می‌گوید کسی که در مرگ مسیح با او شریك شده، قطعاً در قیام مسیح نیز با او متحد گشته است. بین مرگ و قیام رابطه‌ای نزدیك وجود دارد. همانگونه که نتیجه مرگ مسیح قیام او بود، نتیجه مردن فرد ایماندار نسبت به گناه و قدرت آن نیز داشتن یك زندگی تازه و مقدس است (آیه ۵). "انسانیت کهنه" یك ایماندار (طبیعت تولدتازه نیافته)، بواسطه اتحاد با عیسی مسیح یکبار برای همیشه مصلوب شده است. "جسد گناه" (انسانی که تحت کنترل گناه است، یعنی طبیعت انسانی تولدتازه نیافته) یکبار برای همیشه معدوم گشته و قدرت طبیعت گناهکار او (یعنی گناهی که در او ساکن است) یکبار برای همیشه در هم شکسته شده است، بطوریکه چنین شخصی دیگر بنده طبیعت گنهکار خود نیست.
چنین فردی اگرچه هنوز کامل نیست و ممکن است هر آن مرتکب گناه شود، اما دیگر هیچگاه بنده گناه نیست و در گناه زندگی نمی‌کند. او بواسطه اتحاد با عیسی‌مسیح، مایل و قادر است که با گناه و طبیعت گناهکار خود مقابله کند. و مطمئناً بر علیه گناه میجنگد و بر طبیعت گناهکار خود غلبه خواهد یافت. او مایل و قادر است که زندگی پاك و مقدسی داشته باشد. و چنین زندگی را خواهد داشت. مرگ و قیام عیسی مسیح بیانگر عادل شمردگی فرد ایماندار به لحاظ شریعت، و مقدس بودن او به‌لحاظ اخلاقی است. فرد مسیحی در مرگ مسیح شریك می‌شود تا از این طریق بتواند در حیات او نیز سهیم باشد. مسیحیان تنها زمانی قادر خواهند بود از برکات مرگ مسیح بهره‌مند شوند که در قدرت قیام او نیز شریك شده باشند. اگر کسی مایل است زندگی مقدسی داشته باشد، باید ابتدا توسط خدا عادل شمرده شود. هیچ کس نمی‌تواند بدون عادل شمرده شدن زندگی مقدسی داشته باشد. در کتاب‌مقدس عادل شمردگی و قدوسیت جدا از هم نیستند (آیه ۶). بنابراین فرد ایماندار یقین دارد که نسبت به گناه مرده و عادل شمرده شده است و یا به مفهومی دیگر، او عادل اعلان شده و از اسارت طبیعت گناهکار خویش رهایی یافته است (آیه ۷). افعالی که در آیات ۵ و ۸ در زمان آینده بکار رفته‌اند، بیانگر عملی در آینده نیستند، بلکه به قطعیت این عمل اشاره دارند.

ب) <u>مفهوم</u>
تعمید مسیحی علامت و مهر شراکت در مرگ عیسی مسیح است که باعث می‌شود فرد مسیحی یکبار برای همیشه نسبت به گناه بمیرد. تعمید مسیحی علامت و مهر شراکت در عادل شمردگی است از لحاظ شریعت، و تقدس از لحاظ اخلاقی، که کاملاً به تقدیس شدن در زمان حال و جلال یافتن در زمان آینده مرتبط می‌باشد. تعمید مسیحی گواه این حقیقت است که فرد ایماندار در تمام جنبه‌های کار عیسی مسیح در زمان گذشته، حال و آینده نسبت به او متعهد است. این حقیقت به فرد ایماندار این قطعیت و تضمین را می‌دهد که او عادل شمرده شده و مقدس گشته است (۱ قرنتیان ۱: ۳۰)، یا به مفهومی دیگر، در حال تقدیس شدن است و در آینده نیز قطعاً به جلال خواهد رسید (رومیان ۸: ۲۹- ۳۰ ؛ فیلیپیان ۱: ۶).

<u>۴- تعمید مسیحی علامت و مهر اتحاد با خدای تثلیث و شراکت در امر شاگردسازی است. تعمید علامت و مهر تعهد به خدای تثلیث است که خود بخشی از رسالت شاگردسازی است.</u>

بخوانید: متی ۲۸: ۱۹
کشف و گفتگو کنید: تعمید مسیحی در این قسمت از کتاب‌مقدس به چه معنا است؟
ملاحظات:
الف) <u>چارچوب</u>
عیسی مسیح پس از مرگ و قیام خود به شاگردانش مأموریت بزرگی محول کرد. او به آنان فرمود نزد مردم ملل مختلف بروند و آنها را شاگرد مسیح سازند. بر شاگردان بود که نزد مردم مختلف دنیا بروند، پیغام انجیل را برای آنها موعظه کنند، کسانی را که ایمان می‌آورند به نام خدای تثلیث تعمید دهند، و به آنها یاد بدهند که از سخنان عیسی مسیح اطاعت کنند.

ب) <u>مفهوم</u>
تعمید به نام سه شخصیت خدای تثلیث، نشانه و مهر تعهد نسبت به خدایی است که خود را بصورت خدایی واحد در سه شخصیت مجزا که در عین حال در ذات الهی با هم یك هستند، آشکار کرده است. به‌علاوه، تعمید علامت و مهر شراکت در آن کاری است که خدا در جهان انجام می‌دهد. بنابراین تعمید مسیحی علامت و مهر تعهد نسبت به خدای تثلیث و نیز نسبت به آن کاری است که خدا در جهان انجام می‌دهد - کاری که همانا عبارت است از شاگردسازی مردم جهان از هر قوم و ملتی.

۵- تعمید مسیحی علامت و مهر اتحاد با مسیح و شراکت در بدن او است. تعمید علامت و مهر تعمید به روح‌القدس است که در نتیجه آن فرد ایماندار عضوی از بدن مسیح (جامعه مسیح، کلیسای مسیحی) می‌شود.

بخوانید: اول قرنتیان ۱۲: ۱۲- ۱۳.
کشف و گفتگو کنید: تعمید مسیحی در این قسمت از کتاب‌مقدس به چه معنا است؟
ملاحظات:
الف) چارچوب
تمام کسانی که پیغام انجیل را می‌شنوند و به عیسی‌مسیح ایمان می‌آورند، بوسیله روح‌القدس تعمید می‌گیرند. به عبارت دیگر، تولد تازه می‌یابند و عضوی از بدن مسیح می‌شوند. منظور از بدن مسیح، کلیسای مسیحی در سراسر دنیا است. تمام ایمانداران از یك روح "نوشانده شده‌اند" که روح‌القدس است، یعنی روح‌القدس را در قلب و زندگی خود پذیرفته‌اند. روح‌القدس مانند نهرهای آب زنده از بطن هر ایماندار جاری می‌شود (یوحنا ۷: ۳۷- ۳۹).
هنگامی که ایمانداران اولیه یهودی روح‌القدس را دریافت کردند، به نام (در یونانی: epi to onomat، یعنی بر زبان آوردن یا خواندن نام) عیسی مسیح تعمید یافتند و به جامعه مسیحی آن زمان پیوستند (اعمال ۲: ۳۷- ۴۱). وقتی که روح‌القدس بر ایمانداران غیریهودی نازل شد، خدا محض فیض خود آنان را نجات داد، آنان را به توبه واداشت، و کاری کرد که قلبهای‌شان بواسطه ایمانشان به عیسی مسیح پاك و تطهیر شود (اعمال ۱۱: ۱۴- ۱۸؛ ۱۵: ۷- ۱۱). بدین ترتیب آنها در نام (در یونانی: en to onomati، در ارتباط با) عیسی مسیح تعمید یافتند (اعمال ۱۰: ۴۴- ۴۸).

ب) مفهوم
تعمید مسیحی علامت و مهر تعمید با روح‌القدس است که در نتیجه آن فرد ایماندار عضوی از بدن مسیح می‌شود. تعمید مسیحی علامت و مهر تعهد است نسبت به مسیح (بعنوان سر بدن)، نسبت به کلیسای مسیحی در سراسر جهان (یعنی تمامی اعضای بدن مسیح در سراسر جهان) و نسبت به کلیسای محلی (یعنی اعضای بدن مسیح در محل زندگی فرد ایماندار).

۶- تعمید مسیحی علامت و مهر اتحاد با مسیح و شراکت با قوم عهد خدا می‌باشد. تعمید، نشانه و مهر تعلق داشتن به عهد خداست که در نتیجه آن فرد ایماندار جزوی از قوم خدا می‌شود و خدای زنده، خدای او می‌گردد.

بخوانید: غلاطیان ۳: ۲۶- ۲۹.
کشف و گفتگو کنید: تعمید مسیحی در این قسمت از کتاب‌مقدس به چه معنا است؟
ملاحظات:
الف) چارچوب
وعده بزرگ عهد خدا به ابراهیم این بود که تمام قبایل یا ملل جهان، از "ذریت" او (یعنی از عیسی، مسیح موعود) برکت خواهند یافت (پیدایش ۱۲: ۱- ۳؛ ۲۲: ۱۷- ۱۸). تمامی این برکت‌یافتگان جزو قوم خدا می‌شوند و خدای زنده، خدای آنان خواهد بود (لاویان ۲۶: ۱۲). ایمان ایمانداران دوران عهد عتیق معطوف آمدن عیسی مسیح و نیز معطوف آن کاری بود که او با آمدنش بر زمین، به انجام می‌رساند. و اما ایمان ایمانداران دوران عهد جدید معطوف آن کاری است که عیسی‌مسیح پس از آمدن به این دنیا، توسط مرگ و قیامش به انجام رساند. تمام ایمانداران دوران عهد جدید در نام (یعنی در ارتباط و مشارکت با) عیسی مسیح تعمید یافته و او را پوشیده‌اند (یعنی عدالت و قدوسیت او را در بر کرده‌اند). با توجه به اینکه عیسی مسیح از نسل ابراهیم است که خدا این وعده را به او داده بود (غلاطیان ۳: ۱۶)، تمام ایمانداران دوران عهد جدید همراه با ابراهیم در عهد خدا شریك هستند، به قوم خدا تعلق دارند و خدای زنده، خدای ایشان است.

ب) مفهوم
تعمید مسیحی علامت و مهر تعلق به مسیح و شراکت در عدالت و قدوسیت او است در چارچوب عهدی که او خود ضامن آن است (اشعیا ۴۲: ۶؛ عبرانیان ۷: ۲۲؛ ۸: ۶- ۱۳). تمام ایمانداران، چه یهود و چه غیریهود، چه غلام و چه آزاد، چه مرد و چه زن، همگی جزو قوم عهد خدا محسوب می‌شوند. به عبارت دیگر، متعلق به قوم خدا هستند، خدای زنده، خدای ایشان است (دوم قرنتیان ۶: ۱۶؛ اول پطرس ۲: ۹- ۱۰) و همگی وارثان خدا هستند.

پ - آیین تعمید مسیحی

۱- ارتباط بین عمل خدا و مسؤولیت انسان در تعمید مسیحی.

الف) خدا همیشه اولین است.
بخوانید: مرقس ۱: ۱۵؛ اعمال ۲: ۳۷- ۴۲.
کشف و گفتگو کنید: چه کسی اولین قدم را برداشت؟ آیا شما بودید که اولین قدم را به‌سوی خدا برداشتید؟ یا اینکه خدا بود که در مسیح قدم اول را برداشت و نزد شما آمد؟
ملاحظات: شما به عنوان فردی ایماندار بر این حقیقت واقف‌اید که خدا قبل از اینکه شما به سوی او بروید، خود ابتکار عمل را بدست گرفت و قدم اول را به سوی شما برداشت. خدا این کار را بدین طریق انجام داد که کسی را نزد شما فرستاد تا پیغام انجیل را به شما اعلام نماید. تنها پس از شنیدن پیغام انجیل است که می‌توانید تصمیم بگیرید آیا حاضرید با ایمان نزد عیسی مسیح بروید و زندگی خود را به او بسپارید یا خیر. به همین خاطر است که شما خود نمی‌توانید خودتان را تعمید دهید، بلکه باید شخص دیگری شما را تعمید دهد. تعمید مسیحی تصویری است مشهود و مرئی از این حقیقت که خود خدا قدم اول را به سوی شما برداشته و بواسطه فیضش روح قدوس خود را به شما عطا کرده است.

ب) اعتراف علنی ایمان.
بخوانید: اعمال ۲۲: ۱۶.
کشف و گفتگو کنید: بهنگام تعمید، به چه چیز اعتراف می‌کنید؟
ملاحظات: شما با به زبان آوردن یا خواندن نام عیسی مسیح تعمید می‌گیرید. به عبارت دیگر، به طور علنی و در حضور مردم اعتراف می‌کنید که به عیسی مسیح ایمان دارید.
در این مورد، جوامع مختلف مسیحی به طرق مختلفی عمل می‌کنند. کسانی که هنوز تعمید نگرفته‌اند بهنگام تعمید به ایمانشان اعتراف می‌کنند، ولی کسانی که در کودکی تعمید گرفته‌اند تا نشانی باشد از تعمید کل اهل بك خانه (اعمال ۱۶: ۱۵، ۱۶: ۳۳، اول قرنتیان ۱: ۱۶، ۲: ۳۸؛ ۱۱: ۱۴)، زمانی به طور علنی به ایمان خود اعتراف می‌کنند که مسؤولیت ایمان شخصی‌شان را به عیسی مسیح پذیرفته باشند. (مراجعه کنید به ضمیمه شماره ۱).

پ) تعهد.
بخوانید: متی ۲۸: ۱۹- ۲۰؛ افسسیان ۲: ۸- ۱۰.
کشف و گفتگو کنید: هنگامی که به طور علنی به ایمان خود اعتراف می‌کنید و تعمید می‌گیرید، در واقع خود را به چه چیزهایی متعهد می‌سازید؟
ملاحظات: هنگامی که در زمان تعمید به ایمان‌تان اعتراف می‌کنید، در واقع متعهد می‌شوید که از تعالیم عیسی اطاعت کرده، در زندگی خود ثمر خواهید آورد. تعمید مسیحی، علامت و مهر تعهد شما است در قبال خدای تثلیث، و این امر بخشی از شاگردسازی محسوب می‌شود. زیرا شاگردسازی یعنی اینکه یاد بگیریم از آن اموری که خدا در کلامش حکم کرده است اطاعت کنیم.
همچنین تعمید مسیحی علامت و مهر نجاتی است که بر اساس فیض خدا و محض ایمان‌تان متعلق به شما است. شما تنها زمانی می‌توانید به ایمان خود اعتراف کنید که فیض خدا را که مستحق آن نبودید با دستان خالی دریافت کرده باشید. نجات بواسطه اعمال نیك شخص حاصل نمی‌شود بلکه نتیجه فیض خدا است. خدا بواسطه فیض خود، شما را فردی کاملاً عادل اعلام می‌کند و بدین ترتیب در نظر او عادل محسوب می‌شوید. این عمل نتیجه کار تمام شده نجات است که مسیح به خاطر شما بر صلیب انجام داد. شما عدالت خدا را با ایمان به‌عنوان عدالت شخصی خود دریافت می‌کنید. و اعمال نیك‌تان ثمره روح‌القدس خواهد بود که در زندگی شما عمل می‌کنند. ارتباط بین فیض، ایمان و اعمال نیك را می‌توان در قالب یك درخت به تصویر کشید. ریشه‌های این درخت نمایانگر فیض خدا هستند، تنه آن ایمان شما است و میوه‌های آن نیز اعمال نیك‌تان است. در کتاب‌مقدس، فیض، ایمان و اعمال نیك جدا از هم نیستند.

۵	**دعا (۸ دقیقه)** **دعای در پاسخ به کلام خدا**

به نوبت در تمام گروه یا درحالیکه به گروه‌های دو یا سه نفری تقسیم شده‌اید با دعاهای کوتاه، حقایقی را که امروز یاد گرفته‌اید به حضور خدا بیاورید.

۶	**تکلیف منزل (۲ دقیقه)** **برای درس بعدی**

(سر گروه: رونوشت این تکلیف را بین اعضای گروه پخش کنید و یا آن را بخوانید تا همه آن را در دفتر یادداشت خود بنویسند.)

۱ - تعهد - نسبت به شاگردسازی و بنای کلیسا متعهد باشید.
۲ - برای یك فرد یا گروه، موضوع " تعمید مسیحی " را موعظه کنید، تعلیم دهید یا بررسی کنید.
۳ - رازگاهان - هر روز نیمی از یك فصل از غلاطیان ۱- ۴ را بخوانید. از روش حقیقت محبوب استفاده کنید و یادداشت بردارید.
۴ - حفظ کردن - آیه حفظی جدید (اهداف مشترک زندگی: عاموس ۳: ۳) را حفظ کنید. هر روز آخرین ۵ آیه حفظی قبلی را مرور کنید.
۵ - بررسی کتاب‌مقدس - انجیل یوحنا فصل ۵ را مطالعه کنید. از روش ۵ قدم برای بررسی کتاب‌مقدس استفاده کنید.
۶ - دعا - در این هفته برای شخص یا موضوعی مشخص دعا کنید و شاهد کار خدا در آن مورد باشید (مزمور ۵: ۳).
۷ - آموخته های جدید مربوط به بنای کلیسای مسیح را وارد دفتر(یا پوشه) خود کنید. تمام یادداشت‌های خود در مورد رازگاهان، آیات حفظی، یادداشتهای تعلیمی و این تکلیف منزل را در دفتر خود بنویسید.